

La croada del totxo

Més d'una vintena d'entitats ecologistes han creat, el 2018, la plataforma SOS Costa Brava

Han forçat la Generalitat a impulsar una moratòria urbanística a la demarcació

L'ambientòloga, política i portaveu d'laeden Marta Ball-llosera és una de les moltes cares visibles d'una nova entitat creada aquest any i que ve a demostrar que, pel que fa a l'urbanisme, allò que planerament anomenem la indústria del totxo, tot segueix més o menys igual, quant a filosofia. Una entitat que ha aconseguit que el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat accelerés els treballs previs del pla director urbanístic (PDU) de revisió de sectors no sostenibles a la Costa Brava, arran precisament de l'activació de nombrosos projectes immobiliaris al litoral gironí. El secretari d'Hàbitat Urbà i Territori, Agustí Serra, va comunicar, el novembre passat, als alcaldes dels 22 municipis costaners de l'Empordà i la Selva que el primer trimestre del 2019 el Departament vol tenir aprovat l'avançament del PDU, un document preliminar que implicarà la suspensió de noves llicències urbanístiques en 192 sectors encara no urbanitzats al litoral de la demarcació.

A banda, l'agost passat, divuit entitats ecologistes – ara ja en són més– van constituir la plataforma SOS Costa Brava, amb un nom que ja volia marcar perfil pel que fa a ambició i filosofia. Aquesta entitat s'està enfrontant, d'entrada, a més d'una vintena de procediments urbanístics, especialment al litoral gironí. L'any que ens deixa, doncs, revalida aquell vell axioma que no s'aprenen dels errors passats, si més no això defensen des d'aquesta gran plataforma. I d'exemples en tenim un bon grapat; aquí una petita mostra: a la zona de les muntanyes de Begur, han confluït projectes liderats pel fons d'inversió Stoneweg Living (Jardins sa Riera i que també promou altres complexos de pisos d'alt nivell a Palamós i Platja d'Aro) amb el que comercialitza Sotheby's a Tamariu (Aiguacel), a Cadaqués, la urbanització Sa Guarda, a Palafrugell, un complex a Aigua Xelida, el pla de cala Morisca (Lloret), el xalet del Golfet (Palafrugell) i els pisos a la pineda d'en Gori (Palamós).

Els promotors, però, ho tenen bastant clar pel que fa a la necessitat, legítima i legal, d'urbanitzar: fer valer la vigència dels drets que planejaments concedien al sòl. Però el lletrat de SOS Costa Brava ho discuteix: "El dret de sostre, per edificar, no es guanya fins que no es completi el procés urbanitzador previ", sentència. De fet, i en la sortida de la crisi immobiliària, el negoci s'ha concentrat a les capitals i les zones amb més potencial turístic, en què la Costa Brava se situa com a destinació exclusiva. A Platja d'Aro, on les promocions residencials no han aixecat tanta polseguera, lideren el preu mitjà del metre quadrat. Els constructors segueixen abanderant l'argument que les obres en curs tenen els permisos concedits legalment i que aportaran "riquesa al territori". Però des de la plataforma qüestionen el model de segones residències "buides la major part de l'any" i les complicacions que milers d'habitatges més a la zona podrien implicar, ja que posarien al límit aspectes com ara la mobilitat, el sanejament i el tractament de residus sols durant la temporada estival. SOS Costa Brava, que aplega ja 26 entitats de les comarques gironines, aquest 2018 ha posat fil a l'agulla per sufragar els costos judicials del que ja es pot considerar una croada per preservar el litoral. Van fixar l'objectiu de partida en 60.000 euros per poder impulsar-se.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 31-12-2018, Pàgina 22

